

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΒ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 23 ΙΟΥΝΙΟΥ 1934

ΑΡΙΘ. 25

ΝΕΑ ΦΑΛΚΙΔΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Κατὰ πρόχειρον ὑπολογισμὸν οἱ καθυστερούμενοι εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας περιουσίας τόκοι ἐκ δανείων ἀπολλοτριώσεως μοναστηριακῶν κτημάτων ὑπερβαίνουν τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν 16 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ποσοῦ τούτου κατέστη μέχρι σήμερον ἀνεφικτος λόγῳ τῆς ἐπὶ μακρὰ ἔτη καθυστερήσεως ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν γενομένων ἀπαλλοτριώσεων μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ τῆς ἐκδόσεως ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως, δι' ὧν καταβάλλεται τὸ τίμημα τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων. Ἡδη μετὰ τὴν ἐπιπήφισιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς διατάξεως Νόμου, καθ' ἣν τὰ μήπω πληρωθέντα τοκομερίδια ἐθνικῶν δανείων ὑφίστανται περικοπὴν κατὰ 25 ο)ο, ὁ Ὀργανισμὸς διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ὑποστῇ ἀπροόπτως ζημίαν ὑπερβαίνουσαν τὰ 4 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἧτοι $\frac{1}{4}$ τοῦ προμνησθέντος ποσοῦ τῶν 16 ἑκατομμ. δραχμῶν. Δέον νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ μοναστηριακὴ περιουσία ὑπέστη κολοσσιαίας ζημίας ἐκ τῶν εἰς βάρος αὐτῆς γενομένων ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐφεξῆς ἀπαλλοτριώσεων. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ὑπολογίζει εἰς 1 ἑκατομμύριον στρέμματὰ τὰ ἀπαλλοτριωθέντα μοναστηριακὰ κτήματα, τὸ δὲ ἀντίτιμον αὐτῶν δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἐὰν λεχθῇ ὅτι ἔχει καθορισθῆ εἰς ποσὸν μόλις προσεγγίζον τὸ $\frac{1}{10}$ τῆς πραγματικῆς αὐτῶν ἀξίας.

Ἐπέστη τοιουτοτρόπως ἡ Ἐκκλησιαστικὴ περιουσία τεραστίαν, ζημίαν ὑπερβαίνουσαν πιθανῶς τὰ 800 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως τούτου, ἐὰν ὁ Ὀργανισμὸς κατορθώσῃ ν' ἀντιμετωπίσῃ ἀνευ ἑλλειμμάτων τὰς ἀναποφεύκτους δαπάνας αὐτοῦ,

αἵτινες ἅπασαι εἶναι καθωρισμέναι διὰ νόμου, μὴ ἐπιδεχόμεναι ἐκ τοῦ λόγου τούτου οὐδεμίαν περικοπὴν, ὀφείλεται τούτο εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπεδίωξε κατὰ τὴν διαρρεύσαν τριετίαν, καθ' ἣν διαχειρίζεται τὴν Ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν, τὴν ταχεῖαν ἐκκαθάρισιν τῶν καθυστερουμένων εἰς τὰς Μονὰς ἐσόδων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν κυριωτέραν καὶ προέχουσαν πηγὴν ἀποτελοῦσιν οἱ καθυστερούμενοι τόκοι ἐξ ἀπαλλοτριώσεων Μοναστηριακῶν κτημάτων. Ὁ ὑπὸ ἐκτέλεσιν προϋπολογισμὸς τοῦ Ὀργανισμοῦ (οἰκ. ἔτος 1934—35) ἀναγράφει ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης ὡς ἔσοδον 7 ἑκατομμύρια ἐπὶ συνόλου ἐσόδων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων 25 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Μετὰ τὴν ἐπελθούσαν νομοθετικῶς περικοπὴν τοῦ 25 ο)ο ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, πρόκειται κατὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ ὑποστῇ ὁ Ὀργανισμὸς ζημίαν ἀπροόπτου, 1.750.000 δραχμῶν, τὰ δὲ μεθεπόμενα ἔτη θὰ ὑποστῇ ἐκ νέου ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου παρομοίας ἐκτάσεως ὀδυνηρὰς θυσίας, αἵτινες θέλουσι φέρῃ ἐν κινδύνῳ τὸ ὄντως δυσχερὲς ἔργον αὐτοῦ, πρὸς οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ περὶ ἧς πρόκειται διάταξις νόμου δὲν πρόκειται κατ' ὄρχην νὰ πλήξῃ τοὺς ἤδη κομιστὰς ἐθνικῶν Δανείων, καθ' ὅσον ἅπαντες ἔσπευσαν ἤδη, ἢ θέλουσι σπεύσῃ νῦν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ ἧς πρόκειται διατάξεως νόμου, ὅπως εἰσπράξωσιν εἰς ὀλοκληρον τὸν ἀντίτιμον τῶν εἰς χεῖράς των παλαιῶν τοκομεριδίων. Συνεπῶς μόνον οἱ δικαιοῦχοι μήπω ἐκδοθεισῶν ὁμολογιῶν ἐθνικῶν δανείων πρόκειται νὰ ὑποστῶσιν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως νόμου φαλκίδευσιν. Ἀπὸ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην οἱ κατ' ἐξοχὴν ζημιούμενοι φρονοῦμεν ὅτι εἶναι οἱ ἔχοντες λαμβάνειν ἀποζημιώσεις ἐξ ἀπαλλοτριώσεων. Ἐκ τούτων δὲ ὁ κυριώτερος ζημιούμενος εἶναι καὶ πάλιν ἡ μοναστηριακὴ περιουσία, λαμβανομένου

ὕπ' ὄψιν ὅτι οἱ ἰδιῶται ἰδιοκτῆται ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων ὑπῆρξαν κατὰ τὸ παρελθὸν δραστηριώτεροι τῶν Μονῶν, ἐπιτυγχόντες ὄχι μόνον καλλιτέρας τιμὰς ἀπαλλοτριώσεων ἀλλὰ καὶ τὴν ταχύτεραν ἐκκαθάρισιν τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτούς, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν κατώρθωσαν νὰ εἰσπράξωσιν εἰς ὀλόκληρον τοὺς ὀφειλομένους εἰς αὐτοὺς τόκους.

Τοιοιτοτρόπως ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διαιτάξεως ταύτης ἐπιτείνει τὰς εἰς βάρος τῆς Μοναστηριακῆς Περιουσίας γενομένας μεγίστας ζημίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ πρέπη ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν λόγῳ τῆς πιωχέρσεως τοῦ Κράτους ἐτέραν ζημίαν εἰς τὰ ἐκ χειρογράφων κεφάλαια τῶν Μονῶν, πρὸ παντὸς δὲ ἰσχυροτέρῃ τὸν Ὄργανισμὸν ἀπὸ προσόδους, ὧν ἔχει ἀπαραίτητον καὶ ἀπόλυτον ἀνάγκην, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ βαρείας καὶ ἀναποφεύκτους ὑποχρεώσεις δημοσίου συμφέροντος, ὧν ἡ μὴ ἐκπλήρωσις θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τελικῶς τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ δι' ἀντιστοιχῶν προσθέτων δαπανῶν.

Διὰ πάντας τοὺς ἀνωτέρω λόγους πρὸς προστασίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἀνάγκη ἢ νὰ καταργηθῇ ἡ διάταξις αὕτη, ἢ νὰ ἐξαιρεθῇ ὁ Ὄργανισμὸς ΟΔΕΠ αὐτῆς. Ἐὰν διὰ τὴν λύσιν ταύτην θὰ ὑφίσταντο δυσχέρειαι πηγάζουσαι ἐξ εἰδικῶν λόγων σχετικῶν πρὸς τὴν διαρρύθμισιν τοῦ Δημοσίου Χρέους, δίκαιον εἶναι καὶ ἀπαραίτητον, ἵνα ληφθῇ μερικὴ νομοθετικὴ ὅπως τὸ Κράτος διαθέσῃ ὑπὲρ τοῦ ΟΔΕΠ ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὸ περικυπτόμενον διὰ τῆς περι ἧς πρόκειται διατάξεως νόμον, ἵνα τοιοιτοτρόπως δυνηθῇ οὗτος νὰ συνεχίσῃ ἀπροσκόπτως τὸ ἔργον του.

Η ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ

[6]

3) Τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἠθικὸν κακόν.

Μεταβαίνομεν τώρα εἰς τὴν δυσκολότεραν ὄψιν τοῦ ζητήματος, ἦτοι τὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπαρξίν τοῦ ἠθικοῦ κακοῦ. Ὡς καὶ προηγουμένως ἐλέχθη, τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ κύριον αἷτιον τῆς ἀνθρωπίνης ἀθλιότητος, καὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατόν ἄρα γε νὰ ἀποφευχθῇ; Δὲν θὰ ἦτο δὴλα δὴ δυνατόν ἢ πᾶσα ἁμαρτία νὰ ἀποσκοραμισθῇ ἀπὸ τὸν κόσμον;

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶνε ἐλεύθερον ὄν, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποφευχθῇ τὸ κακόν,

διότι ἡ ἐλευθερία εἶνε συναφῆς πάντοτε πρὸς τὴν κατάχρησιν. Ἀφοῦ ἀπαξ ὁ Θεὸς ὤρισεν ὅπως ὁ ἀνθρώπος ἦνε εἰς τινὰς περιπτώσεις ἐλεύθερος νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ κακόν, ἔπεται κατ' ἀνάγκην ὅτι εἴμπορεῖ νὰ πράττῃ τὸ κακόν. Ὡστε οὐδεμία Παντοδυναμία θὰ ἠδύνατο νὰ μεταβάλῃ τὰ πράγματα, χωρὶς νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐντεῦθεν προκύπτει ὅτι, μολοντί ὁ Θεὸς προεσχεδίασεν ὅλον τὸ ἐν τῷ κόσμῳ ἠθικὸν κακόν, δὲν τὸ ἐπεθύμει ὅμως, ἀλλὰ ἐπεθύμει τοῦναντίον ὅλως, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου ὅμως τὸ κακόν τοῦτο ἀπετέλει ἀναγκαῖον ὄρον.

Δὲν εἶναι δὲ δύσκολον νὰ δηλωθῇ ποῖον ἠδύνατο νὰ ἦνε τοῦτο. Διότι, ἐὰν ὁ ἀνθρώπος δὲν ἦνε ἐλεύθερον ὄν, θὰ ἦτο ἐλάχιστα καλλίτερος ἀπὸ μίαν μηχανήν, μηχανήν, ἀναμφιβόλως, καλῶς χορδισμένην καὶ ἱκανὴν νὰ ὀμιλῇ καὶ νὰ σκέπτεται, ἀλλὰ πάντοτε μηχανήν μόνον. Ὁ Θεὸς ὅμως δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εἶχεν ἐπιθυμήσει ὅπως ὁ ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος εἶνε, κατ' ὄσον γνωρίζομεν, τὸ ἀνώτερον καὶ εὐγενέστερον τῶν ἔργων του, ἦνε μόνον μία μηχανή. Πράγματι δέ, ἡ ὑπὲρ τὰς μηχανὰς ὑπεροχὴ τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι πράττουν τὸ ἀγαθόν, ἐνῶ δύνανται νὰ πράττουν τὸ κακόν, εἶνε εἰς ὅλους κατάδηλος, καὶ κατὰ πολὺ ὑπερακοντίζει τὸ μειονέκτημα τοῦ ὅτι μερικοὶ ἐξ αὐτῶν πράττουν τὸ κακόν. Μολοντί λοιπὸν πληρώνομεν ἀκριβὰ τὴν ἐλευθερίαν, αὕτη ἀξίζει ἐν τούτοις τὸ τίμημα ἢ δ' ἀπειρος ἀξία τῆς ἀγαθότητος δύναται νὰ δικαιολογήσῃ, εἴπερ τι καὶ ἄλλο τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποῖους ἐγκλείει ἢ εἰς τὸν ἀνθρώπον παροχὴ ἐλευθέρως βουλήσεως.

Οὐδ' ἐνέχει τι τὸ ἀπίθανον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Θεοῦ περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν δημιουργημάτων Του. Δὲν θαυμάζομεν βεβαίως τὸν γήινον ἄρχοντα, ὅστις μετὰ τῆς αὐτῆς ἀδιαφορίας θεωρεῖ καὶ τοὺς προδότας τῶν συμφερόντων του καὶ τοὺς πιστοτέρους τῶν ὀπαδῶν του, ἢ τὸν γονεῶν, τὸν ὁποῖον ἐλάχιστα ἐνδιαφέρει ἂν τὸν ὑπακούουν ἢ ὄχι τὰ τέκνα του. Διατί λοιπὸν νὰ νομίζομεν ὅτι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐχάρισεν ὄχι μόνον ἐλευθέραν βούλησιν ἀλλὰ καὶ συνείδησιν, δι' ἧς δυνάμεθα νὰ γνωρίζομεν τὸ ὀρθόν (ἦτοι ποία εἶνε ἡ βούλησίς Του), θὰ πρέπη νὰ ἦνε ἀδιάφορος πρὸς τὸ ἂν τὸ πράττωμεν ἢ ὄχι; Τὰ πάντα συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ ἐναντίου, ἦτοι ὅτι ὁ Θεός, ὅστις εἶνε Ἡθικὸν Ὄν καὶ ἐποίησε καὶ ἡμᾶς ὄντα ἠθικά, ἐπιθυμεῖ νὰ πράττωμεν ἐλευθέρως τὸ ἀγαθόν. Ἐπιτρέπει λοιπὸν νὰ πράττωμεν τὸ κακόν παρ' ὅλην τὴν ἐν αὐτῷ ἀθλιότητα, διὰ νὰ καταστήσῃ οὕτω δυνατόν νὰ προτιμῶμεν νὰ πράττωμεν τὸ ἀγαθόν.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλως δύναται νὰ διατυπωθῆ ὁ συλλογισμός. Ἐν ἐλευθέρον ὄν εἶνε κατὰ πολὺ ἀνώτερον μὴ ἐλευθέρου ὄντος! ἐν τούτοις τὸ ἐλευθέρον ὄν δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἄνευ τῆς δυνατότητος νὰ πράττῃ τὸ κακόν. Ὡστε, ὅσονδήποτε παράδοξον κἂν φαίνεται τὸ συμπέρασμα, τὸ ἠθικὸν κακόν, ἢ, τοῦλάχιστον, ἡ δυνατότης του, εἶνε οὐσιώδης διὰ σύμπαν ἄξιον τοῦ Δημιουργοῦ του, ἢτοι προσωρισμένον νὰ περιέχῃ ὄντα ἀνωτέρας τάξεως, ἢτοι πρόσωπα καὶ ὄχι πράγματα. Καὶ ἐπὶ τὸ συντομώτερον: Ἐὰν ὁ Θεὸς εἶνε ἀγαθός, εἶνε ἀπλῶς φυσικὸν ὅτι θὰ ἐδημιουργεῖ ὄντα ἱκανὰ πρὸς τὸ ἀγαθόν, καί, ἐπομένως, κατ' ἀνάγκην ἱκανὰ πρὸς τὸ κακόν, διότι ἀμφοτέρω συνυφίστανται. Ἐὰν δὲ ἀντιταχθῆ ὅτι, ἀφοῦ ὁ Θεὸς προσεγνώρισεν ὁποῖαν οἱ ἄνθρωποι θὰ ἔκαμνον χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας των, δὲν θὰ ἐδημιουργεῖ ὅσους θὰ ἔπραττον συνήθως τὸ κακόν, ἢτοι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν φαῦλοι ἄνθρωποι ἐν τῷ κόσμῳ, ἢ ἀπάντησις εἶνε προφανής. Οἱ φαῦλοι εἶνε ἐξ ἴσου ἀναγκαῖοι, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη μορφή τοῦ κακοῦ, πρὸς διατρέψασιν τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἠθικῆς τελειότητος. Διότι καθ' οἷον τρόπον τὸ φυσικὸν κακόν, ὁ πόνος, ἡ δοκιμασία κτλ. εἰμποροῦν μόνον νὰ καταστήσουν δυνατὰς μερικὰς φυσικὰς ἀρετάς, ὁποῖαι ἢ γενναϊότης καὶ ἢ ὑπομονή, τοιοῦτοτρόπως καὶ τὸ ἠθικὸν κακόν ἢ ἡ ἁμαρτία δύναται μόνον νὰ καταστήσῃ δυνατὰς ἠθικὰς ἀρετάς.

Ἐὰν π. χ. δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῷ κόσμῳ ἁμαρτία, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἀνοχή τῶν σφαλμάτων τῶν ἄλλων, οὐδὲ ἠθικὸν θάρρος νὰ ὑπερασπίσῃ τις μὴ δημοφιλῆ ὑπόθεσιν, οὔτε συγγνώμη διὰ τὸς ζημίας, οὔτε ἀνταπόδοσις ἀγαθοῦ ἀντὶ κακοῦ, ὅπερ μάλιστα ἀποτελεῖ ἴσως τὴν ὑψίστην τῶν ἀρετῶν. Ταῦτα δὲ ἀπαιτοῦν ὄχι ἀπλῶς τὴν δυνατότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν πραγματικὴν ὑπόστασιν τῆς ἁμαρτίας, θὰ ἦσαν δ' ἀνέφικτα ἐὰν εἴχομεν νὰ κάμωμεν μὲ μόνον τὸ φυσικὸν κακόν καὶ ὑπῆρχον μόνον καλοὶ ἄνθρωποι εἰς τὸν κόσμον. Ὡστε οὕτως ἔχει τὸ ζήτημα: Οἱ κακοὶ ἄνθρωποι εἶνε ἀπαραίτητοι εἰς ἓνα κόσμον κακόν· ὁ κακὸς κόσμος εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ ἀνθρωπίνου χαρακτήρος, οὗτος δὲ πάλιν εἶνε οὐσιώδης διὰ τὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴν τοῦ ἀγαθοῦ· ὡς δὲ ἤδη ἐλέχθη, ἡ ἐλευθέρα ἀγαθοεργία εἶνε οὐσιώδης διὰ κόσμον προσωρισμένον νὰ περιέχῃ ὄν ἄξιον τοῦ Δημιουργοῦ του.

Ἐν ἀκόμῃ σημειῶν δέον νὰ σημειωθῆ πρὶν φθάσωμεν εἰς τὸ τέρας. Τοῦτο δὲ εἶνε τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ἐλευθέρων ὄντων, ἢτοι ὅτι ἡ πρόγνωσις δὲν ταυτίζεται πρὸς τὸν προσορισμόν. Ὁ Θεὸς

δὴλα δὴ δύναται νὰ προγινώσκῃ τὴν χρῆσιν ἢ κατάχρησιν τῆς ἐλευθερίας, χωρὶς ὁμῶς καὶ νὰ προορίζῃ ἢ νὰ ἐξαναγκάσῃ εἰς τὸ ἕτερον τούτων. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ὑποθέσεις εἶνε δυνατόν κατὰ τινὰς περιπτώσεις ν' ἐπρογινώσκῃ τις τί μέλλει ἄλλος νὰ πράξῃ, χωρὶς ὁμῶς παντάπασι νὰ τὸν ἐξαναγκάσῃ εἰς τοῦτο. Τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν σπουδαιότερην διάκρισιν, οὐδένα δὲ λόγον ἔχομεν νὰ νομίζωμεν ὅτι ὁ Θεὸς προώρισεν οἵονδήποτε ἄνθρωπον νὰ κάμῃ κατάχρησιν τῆς ἐλευθερίας του, μολοντοὶ προσεγίνωσκεν ὅτι θὰ κάμῃ. (W. T.)

ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ;

Εἰς τὸ θεμελιώδες σημασίαις ζήτημα τοῦτο αἰγνώμαι, ὡς εἶναι γνωστόν, δίστανται καὶ ὑπάρχουσιν ἀπ' ἐνός οἱ φρονούντες ὅτι τὸ θρησκευτικὸν μάθημα δὲν ἔχει θέσιν εἰς τὸ σχολεῖον, ἐν ᾧ ἄλλοι, προβαίνοντες ἔτι περαιτέρω, ἀρνοῦνται καὶ αὐτὴν τὴν ἀναγκαιότητα καὶ ἀξίαν τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς καθόλου. Εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν τὴν τελευταίαν ταύτην εἰς ἄκρον ριζοσπαστικὴν γνώμην¹, ἀλλὰ περιοριζόμεθα εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ἀναγκαιότητος τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος ἐν τῷ σχολείῳ.

Ὅτι τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, ὡς παρ' ἡμῶν τοῦλάχιστον τὰ πράγματα ἔχουσιν, εἶναι ἀπαραίτητον ἐν τῷ σχολείῳ, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ δειχθῆ. Ἐὰν κατηγορεῖτο τὸ μάθημα τοῦτο, θὰ ἔπρεπε ν' ἀναλάβῃ εὐθύς ἀμέσως τὸ ἔργον τῆς θρησκευτικῆς παιδαγωγώσεως τῶν μαθητῶν ἢ Ἐκκλησία· αὕτη ὁμῶς, ὡς γνωστόν, δὲν εἶναι ἀκόμῃ ἐπαρκῶς παρεσκευασμένη διὰ τοιοῦτον ἔργον· ὄχι μόνον τὰ ἀναγκαῖα ὑλικά μέσα ἐλλείπουσιν ἀπ' αὐτῆς διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τούτου, ἀλλ' ὅπερ καὶ τὸ σπουδαιότερον, στερεῖται αὕτη μέχρι τῆς ὥρας καταλλήλων ἐπαρκῶν στελεχῶν, τὰ ὁποῖα θ' ἀνελάμβανον τὸ βαρὺ ἔργον τοῦ καθηγητοῦ. Ὁ καθηγητὴς δηλ. δὲν ἀρκεῖ πλέον σήμερον νὰ ἔχῃ θεολογικὰς γνώσεις καὶ ὀλίγην πρακτικὴν ἄσκησιν εἰς τὸ διδάσκειν, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἶναι κάτοχος καὶ γενικωτέρας τινὸς παιδαγωγικῆς μορφώσεως καὶ πείρας, ἢτις πρέπει νὰ συμπληρώνεται δι' εἰδικῆς μορφώσεως καὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὰ σύγχρονα μεγάλα προβλήματα τῆς θρησκευτικῆς Παι-

1. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος τούτου ἀνήκει εἰς γενικώτερον ἐπιστημονικὸν ἔργον περὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς.

δαγωγικῆς¹. Εἶναι οἱ σημερινοὶ κατηχηταὶ κάτοχοι τῶν ἀπαραιτήτων τούτων ἐφοδίων; Βεβαίως ὑπάρχει ὁ ζήλος καὶ ὁ ἐνθουσιασμός εἰς τοὺς νεαροὺς σπουδαστάς, τελειοφοίτους καὶ πτυχιούχους τῆς Θεολογίας. ἄλλα ταῦτα δὲν εἶναι ἀρκετὰ πρὸς τελεσφόρον διεκπεράτωσιν τῆς σοβαροτάτης κατηχητικῆς ἀποστολῆς, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε οἱ θεολόγοι οὗτοι καὶ οἱ κληρικοί, οἱ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου ἐξερχόμενοι, μένουσι μέχρι τοῦδε ἄγευστοι ἐπιστημονικῆς κατηχητικῆς μορφώσεως. Ἐὰν δ' ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν ἄλλαις χώραις τῆς Εὐρώπης, ἐνθα αἱ Ἐκκλησίαι ἔχουσι συστηματοποίηση καλύτερον τὸ κατηχητικὸν ἔργον, διατηρεῖται τὸ θρησκευτικὸν μάθημα εἰς τὰ σχολεῖα, τὶ νὰ εἴπωμεν διὰ τὴν μικρὰν μας πατρίδα;

Ἄλλα καὶ ἐὰν ἀκόμη ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία κατώρθωνε ν' ἀποκτήσῃ ἄρτια ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν κατηχητικὰ σχολεῖα, τὸ θρησκευτικὸν μάθημα θὰ ἔπρεπε καὶ πάλιν νὰ παραμένῃ ἐν τῷ σχολείῳ· αὕτη εἶνε γνώμη ὅχι μόνον τῶν θεολόγων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ πλείστον ὄσων διαπρεπῶν παιδαγωγῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ μνημονευθεὶς εἰς ἄλλο ἄρθρον Ziegler. Καὶ πράγματι, τὸ σχολεῖον σκοπὸν ἔχει νὰ εἰσαγάγῃ τοὺς τροφίμους του εἰς τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ νὰ καταστήσῃ τούτους ἱκανοὺς, ὥστε νὰ οἰκισθῶσι καὶ προαγάγωσι τὰ ἀγαθὰ ἢ τὰς ἀξίας ταύτας. Πᾶσα δὲ θρησκεία ἔχει καὶ τὴν ἱστορικὴν τῆς πλευρὰν καὶ εἶναι παρ' ἅπασιν τοῖς λαοῖς ἐν στοιχείῳ πολιτισμοῦ, τὸ ὅποιον δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοήσῃ τὸ σχολεῖον. Ἐπομένως καὶ ἀπὸ καθαρῶς γνωσιολογικῆς καὶ μορφωτικῆς ἐπόψεως εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐμβαθύνωμεν εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, ἂν δὲν γνωρίσωμεν καὶ τὴν θρησκείαν, εἰς ἣν κατὰ μέγα μέρος ἀφείλεται ἡ διαμόρφωσις αὐτοῦ. Κατὰ τὸν W i e s e, «τὸ πνεῦμα τοῦ σχολείου (ἢ τῆς ἀγωγῆς) δεόν νὰ τροφοδοτῆται ἐκ τῆς πάντας ἡμᾶς περιβαλλούσης ζωῆς», ἄρα καὶ τῆς θρησκευτικῆς. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἔχῃ πραγματικὴν μόρφωσιν, ἀφείλει πλὴν τῶν ἄλλων νὰ γνωρίσῃ καὶ τὴν θρησκείαν τοῦ λαοῦ του.

Ἄλλα καὶ ψυχολογικοὶ λόγοι δὲν ἐπιτρέπουσι ν' ἀγνοήσῃ τὸ σχολεῖον τὴν θρησκείαν. Εἶναι ἀναντιρρητον ὅτι εἰς πάντα πνευματικῶς υγιᾶ καὶ κανονικὸν παιδα ἐνυπάρχει θρησκευτικὴ τις προδιάθεσις, ἀδιάφορον ἐὰν αὕτη παρουσιάσῃ ποικιλίας ἀναλόγως τῆς ἀτομικῆς ἐκάστου ψυχρουνθέσεως (οὕτως εἰς τοὺς μὲν ἔχει μᾶλλον συναισθηματικὸν χαρακτήρα, εἰς τοὺς δὲ

μᾶλλον νοητικὸν κλπ.). Ἡ προδιάθεσις αὕτη εἶναι βεβαίως δυνατὸν ἀφ' ἑαυτῆς νὰ ἐξελιχθῇ μέχρις ὀρισμένου τινὸς βαθμοῦ, ἐὰν ὁ παῖς ζῇ εἰς περιβάλλον θρησκευτικόν, εἰς τὸ ὅποιον δὲν παρατηροῦνται ἀντιθέσεις καὶ ἀντινομίαι.

Ἄλλ' ἀκριβῶς ἡ τοιαύτη τοῦ παιδὸς προδιάθεσις ἀπαιτεῖ συνηθέστατα τὴν βοήθειαν τῶν μεγαλυτέρων καὶ τὴν παιδαγωγικὴν ἐπέμβασιν. Ὁ μικρὸς ἰδίως παῖς θέλει νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ καὶ ζητεῖ τὴν ἐξήγησιν διαφορῶν θρησκευτικῶν συμβόλων, ἱεροπραξιῶν καὶ τελετῶν, εἰς ἃς ἔτυχε νὰ παραστῇ. Ἐὰν δὲν ἱκανοποιηθῇ εἰς τὰς ψυχικὰς ταύτας ἀπαιτήσεις του, τὰς ὁποίας συνηθέστατα προβάλλει καὶ εἰς τὸ σχολεῖον, δὲν ἐπαναπαύεται, γίνεται ἀνήσυχος καὶ τοῦτο δύναται νὰ ἐπιδράσῃ δυσμενέστατα εἰς τὴν ὅλην αὐτοῦ ἀνάπτυξιν. Ὁ δὲ ψυχολόγος T h. E l s e n h a n s ἀποφαίνεται² ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ θρησκευτικοῦ παράγοντος κατὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτήρος ἰσοδυναμεῖ πρὸς στέρησιν τοῦ μεγαλυτέρου καὶ δραστικωτέρου παιδαγωγικοῦ μέσου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι καὶ ἱστορικοὶ καὶ ἰδίως ψυχολογικοὶ λόγοι καθιστῶσι τὴν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν ἀναγκαίαν καὶ ἀπαραίτητον εἰς πάντας καὶ δὴ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ σχολείῳ, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ εἰς τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα φοίτησις μόνον προαιρετικὴ δύναται νὰ εἶναι, ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον.

ΔΗΜ. Ν. ΜΩΡΑΪΤΗΣ
Καθηγητῆς, δ. θ.

2. «Charakterbildung» ἐκδ. γ' 1920 σελ. 117.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁ Δελφικὸς Ὄργανισμός.

Ἐν σπουδῇ ἀξία ὑψηλοτέρου ἀντικειμένου συνετάχθη καὶ ἀπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ συστάσεως διαρκοῦς Δελφικοῦ Ὄργανισμοῦ σκοπὸν ἔχοντος τὴν ἐργάσειν τῶν Δελφῶν εἰς πνευματικὸν κέντρον διεθνοῦς δελφικῆς ἐνώσεως. Τοῦ νομοσχεδίου προτάσσεται αἰτιολογικὴ ἐκθεσις, ἐν τῇ ὁποία μετὰ στομφοδῶν ἐκφράσεων ἐξάγεται ἡ «δελφικὴ ἰδέα» ὡς «μία ἱερὰ κυψέλη περιλαμβάνουσα τὴν εὐγενεστέρην ἱστορικὴν παράδοσιν καὶ τὰς ὀρειότερας ἐπιδιώξεις», ἡ διδασκαλία τοῦ ἀρχαίου δράματος χαρακτηρίζεται ὡς «ἡ ὑψηλότερα κατάκτησις τῆς θρησκευτικῆς τέχνης, ἣτις ἐπετεύχθη ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον», οἱ Δελφοὶ λαμβάνουν τὴν μορφήν «ἱεροῦ συμβόλου μιᾶς πνευματικῆς ἐνώσεως καὶ συνεργασίας τῶν λαῶν».

1. Ποβ. ἡμετέρον ἄρθρον· «Ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς ἐσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς» ἐν «Ἀνατλάσει» τῆς 1 Νοεμβρίου 1933.

καὶ πηγὴ τοῦ φωτὸς τῆς καλωσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συνεργασίας, τὸ «δελφικὸν ἰδεῶδες» τονίζεται ὡς δίδον τὴν ἔννοιαν «τοῦ ρυθμοῦ, τοῦ μέτρου, τοῦ καλοῦ, τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἰσορροπίας». Εἰς τοῦτο τὸ «δελφικὸν κέντρον» ἀντιπρόσωποι ὄλων τῶν ἔθνων «θὰ ἀναζητήσουν τὰ πνευματικὰ μέσα νὰ ἐξασφαλίσουν καὶ ἐπισχέσουν τὴν ἠθικὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν συμπάθειαν τῶν λαῶν», διότι ἡ «παλινδρομήσις αὐτῆ τῆς συγχρόνου ζωῆς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα—τὴν πηγὴν τῶν μεγάλων ἀληθειῶν—ἀποτελεῖ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἱστορικὴν ἀνάγκην..». Συνελόντι εἰπεῖν, διὰ τῆς νομοθετικῆς ταύτης προνοίας οἱ Δελφοὶ θὰ καταστοῦν ταχέως «ἔχι μόνον κέντρον πνευματικόν, ἀλλὰ καὶ τόπος ψυχικῆς ἐπαφῆς τῶν λαῶν.. διὰ τὴν ψυχολογικὴν παρασκευὴν τῆς εἰρήνης καὶ ἠθικῆς προόδου αὐτῶν».

Παρ' ὅλον τὸν θανατασμὸν ἡμῶν πρὸς τὸ ὑπέροχον ἀρχαῖον προγονικὸν πνεῦμα καὶ τὴν μεγάλην ἡμῶν ὑπόληψιν πρὸς τὸν καθ' ὅλου ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πολιτισμὸν, καὶ χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ ἐπικρίνωμεν πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς Ἕλληνες τοῦ εἰκοστοῦ χριστιανικοῦ αἰῶνος, ἀπὸ τῆς νεφελώδους χώρας τῶν ὀσονδήποτε ὑψηλῶν ἰδεῶν ἐμβαπτισθέντες εἰς τὸ λουτρόν τῆς «καινῆς ζωῆς» τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐμπολιτευόμενοι ἀπὸ αἰῶνων εἰκοσιν ἐν τῇ ὄντως λυτρωτικῇ θρησκείᾳ τῆς Ζωῆς, ἀναγινώσκοντες τὴν ἐν λόγῳ αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ ὑπὸ σύστασιν «Δελφικοῦ ὄργανισμοῦ» νομίζομεν ὅτι ἔχομεν πρὸ ἡμῶν χειρόγραφον νοσταλγῆσαντός τινος τὴν θρησκείαν τοῦ μυθολογικοῦ πανθέου τοῦ ἑλληνικοῦ Ὀλύμπου, διότι μόνον ὡς τοιαύτη νοσταλγία δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ παράδοξος αὐτῆ «παλινδρομήσις» τῆς συγχρόνου ζωῆς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα. Θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσωμεν μετὰ σεβασμοῦ πρὸς τὸν νῦν ὄντως ἐδσεβῆ χριστιανὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς παλινδρομήσεως ταύτης ὡς «ἱστορικῆς ἀνάγκης» διὰ τὴν σημερινὴν ἀνθρωπότητα ἀποτελεῖ πλάνην δεινήν, διότι εἶνε παραγνώρισις τῆς συγχρόνου πανανθρωπίνης πραγματικότητος ὁ διωρισμὸς, ὅτι τὴν ἀπὸ τῶν συνεχόντων αὐτῆν δεινῶν λύτρωσιν ἀποκαταδοκεῖ αὐτῆ ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου δελφικοῦ πνεύματος, καθ' ἣν στιγμὴν πανθομολογεῖται ὅτι ἡ σημερινὴ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἡσθάνθη καὶ αἰσθάνεται βαθεῖαν τὴν ἀνάγκην τῆς στροφῆς πρὸς τὴν μόνην ζωντανὴν Πηγὴν πάσης αἰωνίας ἀληθείας καὶ ἀξίας, δι' ὧν καὶ μόνων δύνανται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ τόσον ἐναγωνίως προσδοκωμένη εἰρήνη καὶ εὐδοκία μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ αὐτῶν πρόοδος. Μόνον διὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ

Χριστοῦ δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀληθινὴ ἐξέψωσις τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ εἰρηρικὴ τῶν λαῶν συνεργασία, διότι μόνον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶσα ὑψηλὴ ἰδέα ἐνεφανίσθη ὡς ζωὴ, λυτρώσει δὲ μόνον ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ. Καὶ θὰ ἤθελεν ὁ χριστιανικὸς ἑλληνικὸς λαὸς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος παρὰ τῶν χριστιανῶν κυβερνητῶν του νὰ ἐπεδείκνυον τὴν αὐτὴν τοῦλάχιστον σπουδὴν πρὸς ἐπίσχεσιν τῆς ἐθνικῆς του Ἐκκλησίας διὰ νὰ ἐργασθῇ ἀνέτως ἐπὲρ τοῦ μόνου καρποφόρου χριστιανικοῦ ἰδεώδους, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου οἱ εἰρημέτοι ἀναχρονισμοὶ τοσαύτην κερδαίνουσι προτίμησιν ἐν τῇ συγχρόνῳ ἑλληνικῇ πολιτείᾳ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου ἐγένετο ἡ χειροτονία τοῦ νέου Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Προκοπίου. Τῆς χειροτονίας προέστη παρκληθεὶς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Σπυρίδων, ἔχων συλλειτουργοὺς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Ἄρτης, Θήρας, Λευκάδος καὶ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας, ὡμίλησε δὲ ὁ Σεβ. Ἰωαννίνων πρὸ τῆς ἱερᾶς τελετῆς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἐψηφισμένον Μητροπολίτην ὑποδείξας τὴν ὅλως ἐξαιρετικὴν σημασίαν τῆς ἀρχιερατικῆς διακονίας καὶ παρενείρας τὸ ἔνδοξον παρελθὸν τῆς Δημητσάνης ἑδρας τῆς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως. Ὁ ναὸς κατεκλύετο ὑπὸ ἐξαιρετικῶς πολλοῦ πλήθους. Παρίσταντο δὲ ἐν τῷ ἱερῷ Βήματι ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Σεβ. ἀποκριτάριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος καὶ ἄλλοι Ἱεράρχαι. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ νέος Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως διένειμε τὸ ἀντίδορον εἰς τὸν λαόν, εἶτα δ' ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια πάντων ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς «Ἀκροπόλεως».

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀφίκετο εἰς τὴν ἑδραν αὐτοῦ ὁ νέος Μητροπολίτης Ἀκαρνανίας Ἱερόθεος, γενόμενος δεκτὸς μετ' ἀπειρῶν εὐλαβείας.

—Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἱερισσοῦ καὶ Ἄγιου Ὄρους καὶ Θήρας μεταβάσα τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας διεβίβασε πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν ἔντονον διαμαρτυρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τῆς ἰδρύσεως λατινικῶν ναῶν ἐν τῷ Νεκροταφείῳ καὶ ἐν μέσῳ ἀρχαίων ὀρθοδόξων πληθυσμῶν. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἔχει προβῆ ἤδη εἰς ἔντονα διαβήματα.

—Ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς Πεντέλης διορίσθη ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κατὰ μετὰπεμφθιν ὁ ἀδελφὸς τῆς ἱερᾶς μονῆς Αἰγίνης Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Δασκαλάκης, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ τὴν διὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θήρας ὑποβολὴν σχετικῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἱ. Μονῆς Χοζοβιτιάσσης περὶ ἐκποιήσεως διὰ δημοπρασίας κτημάτων τῆς εἰρημένης μονῆς ἐνέκρινε τὴν ζητούμενην ἐκποίησιν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 1 Μαρτίου 1932 σχετικοῦ Διατάγματος.

—Ἐπίσης ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ τὴν διὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορινθίας ὑποβολὴν σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος σπουδαστοῦ τοῦ ἐν Κορίνθῳ Ἱερατικοῦ Φροντιστηρίου Κυριακοῦ Γιαννοπούλου ἐπέτρεψε εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην, ἵνα προβῆ εἰς τὴν εἰς διάκονον χειροτονίαν αὐτοῦ, εἰδοσμένων περὶ τούτου καὶ τὸν τοποτηρητὴν τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως.

—Ἐσαύτως ἡ Ἱ. Σύνοδος μετὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτῆ διὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν σχετικῆς ἀναφορᾶς τοῦ

ήγουμ)βουλίου τῆς ἰ. μονῆς «Πεντέλης» καὶ αἰτήσεως τοῦ ἀντιδίκου τῆς μονῆς κ. Σ. Τσάκωνα, ἐνέκρινεν, ἵνα προβῇ τὸ εἰρημένον ἡγουμ)βούλιον εἰς τὴν πραγματογνωμοσύνην συμφώνως τοῖς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 273 ἐ. ἑ. ἀναφορᾷ αὐτοῦ ἀναφερομένοις ὅροις ἀνευ ἐπιβαρύνσεως καὶ ὑποχρεώσεως τῆς μονῆς.

— Ἐπὶ ἀναφορᾷ τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἰ. μονῆς «Σίσιαν» ὑποβληθείσης ὑπὸ τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς ἰ. μητροπόλεως Κεφαλληνίας ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐνέκρινεν τὴν διάλυσιν τῆς συναφθείσης μεταξὺ τῆς μονῆς καὶ τοῦ Γερασίμου Πετράτου συμβάσεως περὶ ἐξαγωγῆς ἑστανθράκων συμφώνως τοῖς ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ ἡγουμ)βουλίου ἀναφερομένοις ὅροις ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος μετὰ πρότασιν τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ἀράμας ἐνέκρινεν τὴν εἰς ἱερέα χειροτονίαν τοῦ Νικολάου Σανθολοῦ διὰ τὸν παραμεθόριον συνοικισμὸν Χαράδραν.

— Ὁ Σεβ. μητροπολίτης Δημητριάδος ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν ἐκλογὴν ὡς συμβούλον τῆς ἰ. μονῆς Φλαμουρίου τοῦ ἱερομονάχου Διονυσίου Γεροβασίη καὶ τοῦ μοναχοῦ Ἀκακίου Κωσταράκη.

— Μετὰ πρότασιν τοῦ σεβ. μητροπολίτου Φλωρίνης ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινεν τὴν εἰς ἱερέα χειροτονίαν τοῦ Λεωνίδου Γάγου διὰ τὸ ξενόφωνον χωρίον Τριπόταμα.

— Ὁ σεβ. Μητροπολίτης Κίτρους ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διώρισεν ἡγούμενον τῆς ἰ. μονῆς Ἁγίου Διονυσίου Ὀλύμπου τὸν Ἀρχιμ. Διονύσιον Παπαδημητρίου ἀντὶ τοῦ λόγῳ ἀσθενείας παραιτησαμένου Ἀρχιμ. Εὐγενίου Ἀργυρίου.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος μετὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτῇ διὰ τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς ἰ. μητροπόλεως Ζακύνθου αἰτήσεως τοῦ παρὰ τῇ ἱερᾷ ταύτῃ μητροπόλει ἱεροκήρυκος αἰδέου Νικολάου Ἀβούρη περὶ χορηγήσεως αὐτῷ μηνιαίας ἀδείας ἀπουσίας εἰς Ἀθήνας διὰ λόγους ὑγείας, παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν χορηγίαν αὐτῆς.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐχορήγησεν εἰς τὸν σεβ. μητροπολίτην Ἀρτίης μηνιαίαν ἀδειαν ἀπουσίας εἰς Ἀθήνας καὶ Λουτράκιον καὶ εἰς τὸν σεβ. μητροπολίτην Τρίκκης καὶ Σταγῶν μηνιαίαν ἀδειαν ἀπουσίας εἰς Ἀθήνας.

— Ὁ Μακαρ. Πρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου ἀποφασίσας αὐτῆς ἀνεκοίνωσε τῷ Ὑπουργεῖῳ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὴν χειροτονίαν τῶν μητροπολιτῶν Κεφαλληνίας Ἰερανοῦ, Ζακύνθου Χρυσόστομου καὶ Γόρτυρος καὶ Μεγαλοπόλεως Προκοπίου μετὰ τῆς παρακλήσεως, ὅπως τοῦτο προβῇ εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων συμφώνως τῷ νόμῳ.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ποιεῖται θερμοπαίτην σύστασιν ὅπως ἐπιναφῆρῃ, δι' οὗς ἐκτίθειτο σεβαστὸς λόγος, τὸν πρῶην Διευθυντὴν καὶ ἤδη Τμηματάρχην παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τούτῳ ἐν τῷ Τμήματι τῶν Θρησκευμάτων κ. Λεωνίδαν Φιλιππίδην εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ.

— Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῇ Ἱ. Συνόδῳ διὰ τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς ἰ. μητροπόλεως Κεφαλληνίας αἰτήσεως τοῦ Ἀρχιμ. Ἰωακίμ Ζαχαράτου περὶ χορηγήσεως αὐτῷ μηνιαίας ἀδείας ἀποδημίας εἰς Αἴγυπτον δι' ἀτομικὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ ἡ Ἱ. Σύνοδος παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα πρὸς τοῦτο.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος, μετὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτῇ διὰ τοῦ Σεβ. μητροπολίτου Λευκάδος καὶ Ἰθάκης ἀναφορᾷ τοῦ ἡγουμ)βουλίου τῆς ἱεράς μονῆς Πεφανερωμένης μετὰ συνημμένον σχετικὸν περὶ ἀνταλλαγῆς ἐλαιοστασίου τοῦ Δ. Κόγκα μετ' ἄλλων τοιούτων τῆς μονῆς, ἐνέκρινεν τὴν ἀνταλλαγὴν ταύτην.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνεκοίνωσε ἀπαντητικῶς τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι χορηγεῖ τῷ παρὰ τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Βεροσίας καὶ Ναιούσης ἱεροκήρυκι Ἀρχιμ. Πολυκάρῳ Ἀνδρώνῃ τὴν αἰτηθείσαν τριμηνον ἀναρωτικὴν ἀδειαν ἀποχῆς ἀπὸ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνεκοί-

νωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διὰ Δ. διορίσθη ἱεροκήρυξ τῆς ἰ. μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παζῶν ὁ Ἀρχιμ. Δωρόθεος Βασιλάς.

— Ἐπίσης τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διὰ Δ. διορίσθη τακτικὸν μέλος τοῦ ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱεράς μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνοουσίας ὁ ἐκ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν αἰδέου Ἀνδρέας Παναγιωτόπουλος ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Οἰκονόμου Δημητρίου Καραπαναγιώτου, ἀναπληρωματικὸν δὲ μέλος ὁ αἰδέου Παναγιώτης Σινοπούλος ἱερομνηματογράφος.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐκοινοποίησε τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὸ ἀπὸ 29 Μαΐου ἐ. ἑ. δημοσιευθὲν Διάταγμα περὶ καταστάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱεροθέου (τέως Παροναξίας) εἰς τὴν ἰ. Μητροπόλιν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐχορήγησεν εἰς τὸν Σεβ. μητροπολίτην Λαρίσης εἰκοσαπενθήμερον ἀδειαν ἀπουσίας εἰς τὸ λουτρὰ Αἰδηψοῦ. Ἐπίσης ἐχορήγησε τῷ τοποτηρητῇ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ζακύνθου Ἀρχιμ. Διονυσίῳ Μαυρίῳ εἰκοσαήμερον ἀδειαν ἀπουσίας εἰς τὸ λουτρὰ Καΐφαρι.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διὰ Δ. ἡ κατὰ τὴν ἰ. Μητροπόλιν Πατρῶν ἱερά μονὴ «Μαρίτης» ἀνασυνιστάται, ἀποσπωμένη ἀπὸ τῆς ἰ. μονῆς «Χρυσοποδαριτισσῆς», μετ' ἧς ἐτύγγαυε συγκεχωρευμένη.

— Τῇ αἰτήσει αὐτοῦ ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου εἰκοσαήμερος ἀδεια ἀποδημίας εἰς Κων)πολιν δι' ἀτομικὴν ὑπόθεσιν.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος δι' ἐγγράφου αὐτῆς παρεκάλεσε τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐνεργίαν τῶν δεόντων, ἵνα ἀποσυρθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Τσουδεροῦ κατατεθείσα τῇ Βουλῇ πρότασις νόμου περὶ ἰδρύσεως Γεωπονικῶν Σχολῶν εἰς διαφόρους μόνους καὶ διὰ πολλοὺς μὲν ἄλλους ἀντισυνταγματικούς καὶ ἀντικανονικούς λόγους, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὴν δημιουργίαν πλείστον ἀτόπων ἐν ταῖς μοναῖς καὶ τὴν μεταβολὴν τῆς ἱερότητος αὐτῶν καὶ τὴν ἐκ βάθρων ἀνατροπὴν τοῦ μοναχικοῦ βίου.

— Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει, ὅτι δυστυχῶς ἡμέρῃ τῇ ἡμέρῃ ἐνισχύονται τόσοι αἱ ἀνατρεπτικαὶ τάσεις εἰς τὰς κοινωνικὰς τάξεις καὶ ἰδίᾳ τὰς κατωτέρας, αὐξάνεται δὲ ἡ ἀσέβεια καὶ ἀδιαφορία πρὸς τε τὴν θρησκείαν καὶ τὰς πατρώας παραδόσεις, οἱ πλείστοι δὲ τῶν δημοδιδασκάλων, ἐξερχόμενοι τῶν διδασκαλείων καὶ ἀναλαμβάνοντες τὸ δημόσιον λειτουργήμα τοῦ δημοδιδασκάλου, ὅστι νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτοῖς νεολαίας, τοῦναντίον ἐνσπεύρουσιν εἰς τὰς ἐπιλάστους ψυχὰς τῶν μαθητῶν τὰ ζιζάνια τοῦ κομμουνισμοῦ, τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς περιφρονήσεως τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, καὶ τοῦτο, διότι αὐτοὶ οὗτοι οἱ διδασκαλοὶ δὲν ἔσυχον ἐν τοῖς διδασκαλείοις τῆς δεούσης διδασκαλίας ὑπὸ εἰδικοῦ καθηγητοῦ, δι' ἐγγράφου αὐτῆς παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὅπως προβῇ εἰς τὸν καθορισμὸν ὀργανικῆς θέσεως τακτικοῦ καθηγητοῦ τῶν Θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν ταῖς προσεχῶς ἰδρυθσομέναις παιδαγωγικαῖς Ἀκαδημίαις.

— Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐν τῷ Ὁρφανοτροφεῖῳ Χατζηκώστα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ πολυπληθοῦς ὁμηγύρου διεξήχθη ἡ ἐτήσια σχολικὴ εορτή, καθ' ἣν μετὰ προσευχὴν ἐλογοδότησεν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους ὁ Ἐφορος τοῦ ἰδρύματος Καθηγητῆς κ. Δημ. Μπαλάνος, ἀπηγγέλθησαν δ' ὑπὸ τῶν τροφίμων κατάλληλα ποιήματα, ἐπηκολούθησε δὲ ὠραία γυμναστικὴ ἐπίδειξις τῶν μαθητῶν. Ἡ Α. Μ. ἐπέδωκε τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς ἐκ τῶν τροφίμων βραβευθέντας. Μετὰ τὴν εορτὴν οἱ ἐπισκέπται εἰσελθόντες εἰς τὰς αἰθούσας τῶν ἐκθεμάτων ἐπεθεώρησαν τὰ θαυμάσια τῶν τροφίμων ἔργα ξυλοουργικῆς, σιδηρουργικῆς κ. ἄλλ.

— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἐκκλησι. Ὁρφανοτροφεῖῳ Βουλαγαμένης ἐτελεσθήσαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐν αὐτῷ δημοτικῷ σχολεῖῳ τὰς ὁποίας παρηκολούθησεν ὁ ἐκ τῶν συμβούλων τοῦ ἰδρύματος Καθηγητῆς κ. Γρηγόριος Παπαμιχαὴλ καὶ οἱ παραθερισταί, οἵτινες καὶ συνε-

χάρησαν τὸ διδάσκον προσωπικὸν καὶ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὁρφανοτροφείου κ. Γ. Ράμφον διὰ τὰς προσόδους τῶν τροφίμων.

— Καθ' ἡ γράφουσαν ἡμῖν ἐκ Νάξου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 τρέχοντος, λίαν συγκινητικαὶ ὑπῆρξαν αἱ στιγμαὶ τοῦ ἀποχωρισμοῦ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἰεροθέου ἀπὸ τοῦ τέως ποιμνίου του. Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς νήσου ἐτελέσθη ἀποχωριστικὴ λειτουργία, καθ' ἣν ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς νήσου ἦτο κατάμεστος ἐκκλησιάσματος. Συνελειτούργησαν ἐννεα ἱερεῖς μετὰ τοῦ ἱεροκλήρου τῆς ἐπαρχίας ἀρχιμ. Κυπριανοῦ Πουλάκου, προπεμπτήριον δὲ προσλαλιὰν ἀπέτεινεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἁμβωνος ὁ ἐν Νάξῳ καθηγητὴς τῶν θεολογικῶν ἀρχιμ. Ἐμμανουὴλ Καρπάθιος, εἰπὼν σὺν ἄλλοις ὅτι εἰς τὸν τόπον τοῦτον θὰ παραμένουν ζωνεῖρα πλείστα τεκμήρια τῆς ἀποφασιστικότητος, τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς συνέσεως τοῦ ἀποχωροῦντος Μητροπολίτου. Μετὰ τοῦτο ὁ Σεβ. εἶπε τὸν ἀποχωριστικὸν λόγον του συγκινησὰς τὸ ἐκκλησίασμα μέχρι δακρύων. Ἀνεσκόπησε ζωνεῖρα τὰ τῆς δράσεως καὶ τῆς ζωῆς του ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Παροναξίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας, καλούμενος ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἀποχωρίζεται μετὰ εἰκοσαετῆ διαμονήν, ὡς πατὴρ πρὸς τέκνα ἐξηγήθη μετὰ τὸ ποιμνίον του, ἔδωκε τὰς τελευταίας πατρικὰς του συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας, ἐξορκίσας τοὺς πάντας νὰ εἶναι ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις, ἀπεχαιρέτησε μετὰ περιπαθῆ ἀποστροφὴν σύμπασαν τὴν νήσον καὶ ἐπαρχίαν καί, ἐν τέλει, τοῦ λαοῦ ὑποκλιθέντος, ἀνέγνωσεν ἐπ' αὐτὸν συγχορηγικὴν εὐχὴν. Σύμπας δὲ ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης καὶ πλείστοι ἐκ τῶν χωρίων προσέπεμψαν μετὰ τῆς ἀποβάσεως μετ' ἐνδείξεως εὐλαβείας καὶ σεβασμοῦ τὸν ἀναχωρήσαντα ποιμεναρχὴν.

— Τὸ Δ Συμβούλιον τοῦ ΤΑΚΕ ἐνέκρινε τὴν ἀπονομὴν συντάξεως εἰς τοὺς κάτωθι μετόχους καὶ οἰκογενεῖας ἀποβιωσάντων τοιούτων ἀπὸ 1ης Μαΐου 1934: 1) Αἰδεσιμώτατον Μιχαὴλ Εὐδὴν τέως ἐφημέριον Μάνεσι Ἀργολίδος μιν. δρχ. 432, 2) Εὐγενίαν χήραν ἱερ. Δρακίαν Ἰωάννου τέως ἐφημερίου Ἀρχάνης Κρήτης δρχ. 243, ἢτοι ἴσην πρὸς τὰ 3) τῆς κανονικῆς συντάξεως, 3) Φανὴν χήρ. ἱερέως Δημ. Μακροδημοπούλου δρχ. 285, 4) Μαρίαν χήραν ἱερέως Ἰωάννου Γιαννοῦδῆ τέως ἐφημερίου Πετροκεράσσου Χαλκιδικῆς δρχ. 290, 5) Παναγιάν χήραν ἱερ. Νικολάου Χόρμωδα τέως ἐφημερίου Λαμίας δρχ. 261, 6) Παρασκευὴν χήραν ἱερ. Χαρ. Πάπαχαλαμπίου τέως ἐφημερίου Ἄνω Βάθεια Χαλκίδος δρχ. 275, 7) Γιαννοῦλεν χήραν Ἰθανασίου ἱερέως Φυσεῖν τέως ἐφημερίου Λεχόβου δρχ. 261, 8) Αἰδεσιμ. Ἀλέξανδρον Τζατζάνην τέως ἐφημέριον Ἐπισκοπῆς—Κισσάμου δρχ. 331, 9) Αἰκατερίνην χήραν ἱερέως Ἰωάν. Κωνινίδου τέως ἐφημ. Θεσ/νίκης δρχ. 280, 10) Φλωρεντίαν χήραν ἱερέως Ἥλια Βρανά τέως ἐφημερίου Κριθιάς Λαγκαδᾶ δρχ. 261, 11) πρεσβυτέραν χήραν Σταματούλαν Βούρδα Μαγαθακάμπου Σάμου δρχ. 231, 12) πρεσβυτέραν χήραν Ζωΐταν Μαράζη Πύργου—Ἠλείας δρχ. 231, 13) πρεσβ. Ἀσημίαν χήραν Ἰωαννίδῃ Ταμπούρια—Πειραιᾶ δρχ. 243, 14) Αἰδεσ. Πέτρον Πίντζον ἐφημέριον Ἱεροπηγῆς—Καστορίας δρχ. 432.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Ἐπ' ἐσχάτων ἐτελεύτησαν τὸν βίον ἐν Κων/πόλει ὁ μητροπ. Σηλυβρίας Εὐγένιος καὶ ὁ Ἐπίσκοπος πρ. Μετρῶν Ἰωακείμ. Τῆς κηδείας τοῦ μὲν πρώτου προέστη ἡ Α. Θ. Π. ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, τοῦ δὲ δευτέρου ὁ σεβ. Δέρονος Ἰωακείμ ἐν Ἁγίῳ Στεφάνῳ.

— Ἐν τῇ «Ὁρθόδοξῃ» ἀναγράφονται διὰ μακρῶν τὰ τῆς ἐπισκέψεως τῶν Πατριαρχείων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Γ. Κονδύλη, ὅστις ἐγένετο δεκτικὸς ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. καὶ τῶν σεβ. συνοδικῶν μετὰ τῶν προσηκουσῶν τιμῶν. Ἡ Α. Θ. Π. προσέφερεν εἰς τὸν ὑπουργὸν «εἰς εὐλόγιαν τῶν ὁραίων πόνων αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν λαῶν» πολὺτιμον Σταυρόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Διὰ πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς διατάξεως τὸ ἐν Ἡλιουπόλει Ἱεροδιδασκαλεῖον «Ἁγιος Ἀθανάσιος» τὸ λει-

τουργήσαν μέχρι τοῦδε ὡς ἐκπαιδευτήριον μέσης ἐκπαίδευσως προάγεται εἰς ἄνωτέρας θεολογικῆς καὶ παιδαγωγικῆς μορφώσεως ἴδρυμα μετὰ κύκλου σπουδῶν τετραετοῦς, περιλαμβάνον παιδευσὶν θεολογικὴν, παιδαγωγικὴν, γλωσσικὴν καὶ μουσικὴν. Εἰς τὴν α' τάξιν θὰ κατατάσσονται οἱ κεκτημένοι γυμνασιακὸν ἀπολυτήριον, οἱ δὲ διδάσκοντες θεολογίαν καὶ παιδαγωγικά θὰ ἔχωσι πτυχίον Θεολογίας καὶ Παιδαγωγικῆς· θὰ λειτουργῶσιν ἐκάστοτε δύο τάξεις ἐκ παραλλήλου, κατ' ἀκολουθίαν δὲ ἢ τε πρόσληψις καὶ ἢ ἀπόλυσις τῶν μαθητῶν θὰ γίνηται κατὰ διετίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Μόσχας ἤρξατο ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων ἢ κατεδάφισις τοῦ ἐκεῖ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τοῦ πασιγνώστου ἐν ὅλῃ τῇ Ρωσίᾳ ὡς «ἑλληνικὸν μοναστήριον» (Γρεγοριανὸν Μοναστήριον) μετὰ τοῦ ἐξοριστοῦ ὑπὸ τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου ναοῦ του, ἐξ οὗ τὸ μετόχιον κοινῶς ἀπεκαλεῖτο ὑπὸ τῶν ρώσων καὶ «Νικόλην Μοναστήριον». Τό τε μετόχιον καὶ ὁ ναὸς του ἀνήκεν εἰς τὴν μονὴν τῶν Ἰβήρων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας τῆς προδιεραρχικῆς ποιμαντορίας τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Φιλανδίας Γερμανοῦ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκομ. Πατριάρχης, μετὰ σχετικὴν συνοδικὴν ἀπόφασιν, ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Α. Σ. νὰ φέρῃ λευκὸν ἐπανοικαλούμανχον μετ' ἀδαμαντίνου σταυροῦ.

ΡΩΜΑ-ΓΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ Α. Α. ὁ Πάπας Ρώμης δεχόμενος πρὸ τίνος ὅμιλον γερμανῶν καθολικῶν προσκυνητῶν, ὧν ἤγειτο ὁ καρδινάλιος Faulhaber, ὁμίλησε πρὸς αὐτοὺς καὶ περὶ τῆς σημερινῆς θεολογικῆς ἐν Γερμανίᾳ καταστάσεως. Ἐκφράσας τὴν ἰδιαίτην του ἐκτίμησιν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ καρδινάλιου ἀρχιεπισκόπου τοῦ Μονάχου, γνωστοῦ διὰ τὴν ἀπέναντι τῶν καταθλιπτικῶν μέτρων τοῦ σημερινοῦ πολιτικοῦ καθεστώτος εὐθαρσῆ στάσιν του, ἐχαίρεισε τοὺς γερμανοὺς ἐπισκόπους, οἵτινες ἐν δυσκόλοις καιροῖς ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν καὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ πολυτίμου τῆς πίστεως θησαυροῦ ἐν τῇ χώρα τῶν, ἐξαρκητήρισε δὲ τὸ εἰς Ρώμην προσκυνημὰ τὸν ὡς πράξιν εὐλαβοῦς μερίμνης ἐν ἐποχῇ σοβαρῆ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς ἐν αὐτῇ καθολικῆς θρησκείας. Ἐν τέλει ἡ Α. Α. ἠλόγησε πάντας τοὺς ὑπὲρ τῆς πίστεως παθόντας.

— Ἡ «Fides» δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Σιαγκῆς μεταδιδόν διήλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Κίνας διακηρύνοντος θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν ἐν τῇ χώρᾳ. Ἐν Σιαγκῇ ἡ διακήρυξις αὕτη ἐκρίθη ὡς ἐνέχουσα μεγάλην σπουδαιότητα.

— Ἐν Παρισίοις ἐπ' ἐσχάτων συνεκροτήθη τὸ πρῶτον συνέδριον τῆς ἐκκλησ. ἱστορίας τῆς Γαλλίας, οὗτινος μετέσχε μέγας ἀριθμὸς ἐπιστημόνων.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΣΜΟΣ

Ὡς γνωστόν, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἠγόρασε παρὰ τῶν Σοβιέτ τὸν Σιναίτικὸν Κώδικα ἀντὶ £ 100,000, ὧν τὸ ἕμισον θὰ καταβάλλετο ἐξ ἐράνων ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ. Ἡ Α. Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας ἀνεκοίνωσεν ὅτι πολλαχόθεν ἐξεφράσθη ἐπιθυμία ὅπως τὸ ὅλον ποσὸν προέβλη ἐξ ἐράνων, πρὸς τοῦτο δὲ δημοσιεύθη ἐκκλησιᾶς πρὸς τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν Ἀρχιεπισκόπων Καντερβουρίας καὶ Ὑόρκης καὶ τῶν ἡγετῶν τῶν Πρεσβυτεριανῶν, τῶν Βαπτιστῶν, τῶν Κοινογερμανιστοῦν, τῶν Μεθοδιστῶν καὶ τῆς Ἐταιρείας τῶν Φίλων.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΙ

Ἐν Γενεύῃ προετοιμάζεται ὁ εορτασμός τῆς δ' ἑκατονταετηρίδος τῆς Μεταρρυθμίσεως (1535—1935), ὅστις θὰ τελεσθῇ κατὰ τὸ μεθεπόμενον ἔτος 1936, διὰ τὸν λόγον ὅτι τῷ 1536 ὁ λαὸς τῆς Γενεύης, ἠνωμένος εἰς γενικὸν συμβούλιον ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Πέτρου, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως «νὰ ζήσῃ ἐφεξῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦ καθαροῦ Εὐαγγελίου», οὗτω δὲ καθήγισας κατὰ τρόπον ἐπίσημον τὴν ἀποδοχὴν τῆς Μεταρρυθμίσεως ὡς θρησκείαν τῆς χά-

ρας (21 Μαΐου 1538). Ἡ ἐπὶ τοῦ ἑορτασμοῦ ἐπιτροπή, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Εὐγενίου Choisy, διηρέθη εἰς ὑποεπιτροπὰς, ἐπιφορτισμένας νὰ ἐπεξεργασθῶσι τὰ διάφορα μέρη τοῦ προγράμματος. Ἐγκύκλιος ἀπελύθη πρὸς πάσας τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλβετίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πρὸς τὰς Θεολογικὰς σχολὰς καὶ τὰς ἑταιρείας ἐκκλησιαστικοῦ ιστορικῶν σπουδῶν.

BIBLIA

Δεωνίδα Ἰω. Φιλιππίδου. Ἡ περὶ θλίψεως καὶ λυτρώσεως θεωρία τῆς Βεδάντα, τῆς δογματικῆς τοῦ Ἰνδικοῦ βραχμανισμοῦ. Διατριβὴ ἐπὶ ὑψηλοῦ. Ἀθῆναι, Τύποις «Πυρροῦ» 1934. — Ἐν τῇ μονογραφίᾳ ταύτῃ, μετ' εἰσαγωγῆν παρέχουσαν τὸ ἀναγκαῖον τοῦ θέματος πλαίσιον, ἐκτίθενται πρῶτον τὰ κατὰ τὸ «Βράμμαν—ἄτμαν», ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν κεντρικὴν ἔννοιαν τῆς διηκούσης δι' ὅλης τῆς περὶ θλίψεως καὶ λυτρώσεως θεωρίας τῆς Βεδάντα, μεθ' ἣν ἐπακολουθεῖ ἡ ἐν δυοὶ κεφαλαίοις ἀνάπτυξις τῆς ἔννοιαι τῆς θλίψεως καὶ λυτρώσεως ἐν τῇ Βεδάντα. ἔπονται δὲ ἐμπειριστατικῶμεναι κριτικαὶ ἐπὶ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης τοῦ Ἰνδικοῦ βραχμανισμοῦ παρατηρήσεις τοῦ σ. Ἡ συγγραφή, προὐδὸν μελέτης λιπαρᾶς τῆς σχετικῆς, γερμανικῆς κριτικῆς, φιλολογίας, πλουτίζεται δι' ἀφθόνων σημειώσεων μαρτυρουσῶν τὴν ἐπιστημονικὴν τοῦ σ. εὐδυνειδίαν. Πάντως ἐν β' ἐκδόσει τοῦ ἔργου θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἐπι πλουσιωτέρα ἀγγλικὴ τοῦ θέματος φιλολογία.

Χριστιανικὴ ἀνασυνένωσις: Τὸ οἰκουμενικὸν πρόβλημα ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ συνειδήσει. Συλλογὴ ἀρθρῶν. YMCA Press, Paris (ρωσιστ.). — Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπὸ τινος ἀρξαμένης μεγάλης «οἰκουμενικῆς» κινήσεως πρὸς ἀποκλίσειν τῆς παλαιᾶς ἐνότητος τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας ἐνῶ ἐκ τε τοῦ καθολικοῦ καὶ τοῦ προτεσταντικοῦ κόσμου ἐξηγνήθησαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου γνώμαι, καὶ δι' ἐμπειριστατικῶμεναι, μόνον ἀπὸ τῆς ὀρθοδόξου πλευρᾶς δὲν ἠκούσθη ἐπαρκῆς ἡ περὶ τῆς ἐννοίας τῆς «οἰκουμενικότητος» ἀντίληψις. Εἰς τὴν διασάφισιν τούτου ἀκριβῶς τῶν προβλημάτων ἀποτελεῖ συμβολὴν ἡ ἐκδοσις τοῦ παρόντος τόμου, περιλαμβάνοντος ἀρθρα ὀκτὼ ὀρθοδόξων θεολόγων, κατὰ τὴν ἐξῆς σειρᾶν: Πρωθ. Σεργίου Μπουλγάκωφ: Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ἦτοι περὶ τῆς πραγματικῆς ἐνότητος τῆς διηρημένης Ἐκκλησίας ἐν τῇ πίστει, τῇ προσευχῇ καὶ τοῖς μυστηρίοις. Ἀρχιεπ. Ἡλιουπόλεως Γενναδίου: Τὰ κυριώτερα δογματικὰ προβλήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν. Μητροπ. Βουκοβίνης Νεκταρίου: Ἡ ἐνότης τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Νικολ. Μπερτζιάγωφ: Οἰκουμενικότης καὶ Ἐτεροδοξία. Α. Β. Καρατάσιωφ: Ἡ ἔνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἱστορίας. Πρωθιερ. Στεφ. Τσανκῶφ: Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐνότης ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτου: Πῶς θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἔνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν; Β. Β. Ζενικόφσκη: Ἡ οἰκουμενικὴ κίνησις καὶ ἡ θρησκευτικὴ διὰ τὴν νεολαίαν δράσις.

Παναγιώτου Ἰ. Μπρατσιώτου. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀτομισμὸς καὶ κοινωνισμὸς παρὰ τῇ νεολαίᾳ. [Βιβλιοθήκη Ἀκαδημ. Κοινωνικοῦ Συνδέσμου]. Ἀθῆναι, Τύποις «Φοῖνικος», 1934.

— ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Μηθύμνης.

Κενωθεῖσις μᾶς ὁργανικῆς θέσεως ἐφημερίου ἐν τῇ Κοινότητι Στύφους τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν καλοῦμεν πάντας τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν αὐτὴν καὶ κεκτημένους τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα ὅπως μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὰς αἰτήσεις μετὰ τῶν νενομισμένων πιστοποιητικῶν πρὸς ἀνακλήσειν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων. Ἐν Καλλοῇ τῇ 8 Ἰουνίου 1934. † Ὁ Μηθύμνης Διονύσιος.

Ἱ. Μητρόπολις Κορινθίας.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 81 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5439 περὶ ἐνοριακῶν ναῶν προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν θέσιν τοῦ ἐφημερίου τῆς Μέσης συνοικίας Τριπλάων ἐνορίας τοῦ ἱ. ναοῦ «ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον 7 Ἰουνίου μέχρις 7 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 83 τοῦ ὅς ἀνω νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ, προκειμένου ν' ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους πρὸς ἐκλογὴν ἐφημερίου τῆς ἐν λόγῳ ἐνορίας. † Ὁ Κορινθίας Δαμασκηνός.

Ἱ. Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.

Χρησεύσῃς τῆς ἐνορίας Παρ. Ἄστρους διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἱερέως Βασ. Κοράλη καλοῦνται οἱ ἔχοντες τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἱερατεύωσιν, νὰ ὑποβάλωσιν ἡμῖν δι' αἰτήσεώς των τ' ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ μέχρι τῆς 15ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ἡ παροῦσα δημοσιευθῆτω συμφώνως τῷ νόμῳ εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία» εἰς μίαν ἐφημερίδα τῆς πρωτευούσης καὶ τὸν ἐγγώριον τύπον καὶ ἀναγνωσθῆτω ἐπ' Ἐκκλησίαις, ἐπικολλουμένη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ναοῦ μερίμνη τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας. Ἐν Τριπόλει τῇ 11 Ἰουνίου 1934. † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανός.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ τοπικὸν συμβούλιον ΟΔΕΠ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἰθάκης καὶ Σπετσῶν διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην δι' ἐναφραγίστων προσφορῶν 1) ἀγρὸς ἐνὸς στρεμματος εἰς θέσιν Ποδάρι 2) ἀγρὸς δύο περιῶν στρεμμάτων εἰς θέσιν Ποτόκια μετὰ 2 ἔλαιοδένδρων ἐντὸς αὐτοῦ 2 ἐτέρων ἐντὸς τοῦ ἀγροῦ Ν. Οἰκονόμου εἰς θέσιν Πευκάκια καὶ ἐτέρων 2 ἔλαιοδένδρων ἐντὸς τοῦ εἰς θέσιν Βλυχάδες ἀγροῦ τοῦ Ν. Καρακατσάνη καὶ 3) ἀγρὸς πέντε περιῶν στρεμμάτων μετὰ ἐπτὰ ἔλαιοδένδρων εἰς θέσιν Δισκούρι, ἀπάντων κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν Κοινότητος Ἐρμιόνης τῆς ἱ. μονῆς ἁγίων Ἀναργύρων Ἐρμιόνης βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 430 ἐ. ἔ. διακηρύξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου ΟΔΕΠ τῆς ἱ. μητροπόλεως Ἰθάκης καὶ Σπετσῶν καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐρμιόνη εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 29ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ὀμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν τυχόν σχεδιαγραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οικείῳ Ἰ. Ἰ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Πρόεδρος † Ὁ Ἰθάκης καὶ Σπετσῶν Προκόπιος.

Τὸ τοπικὸν συμβούλιον ΟΔΕΠ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἰθάκης καὶ Σπετσῶν διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην δι' ἐναφραγίστων προσφορῶν 1) ἀγρὸς 10 περιῶν στρεμμάτων μετὰ 15 ἡμέρων ἔλαιοδένδρων καὶ 3 ἀγρίων εἰς θέσιν Σκάριτζα 2) ἀγρὸς 2 περιῶν στρεμμάτων μετὰ 27 ἡμέρων ἔλαιοδένδρων καὶ 10 ἀγρίων εἰς θέσιν Βαγιονιά καὶ 3) ἀγρὸς δύο περιῶν στρεμμάτων μετὰ δύο ἔλαιοδένδρων εἰς θέσιν Παλάτια, ἀπάντων κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν Κοινότητος Πόρου, τῆς ἱ. μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Καλαυρίας βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 479 ἐ. ἔ. διακηρύξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου ΟΔΕΠ τῆς ἱ. μητροπόλεως Ἰθάκης καὶ Σπετσῶν καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πόρῳ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 29ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ὀμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν τυχόν σχεδιαγραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οικείῳ Ἰ. Ἰ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Πρόεδρος † Ὁ Ἰθάκης καὶ Σπετσῶν Προκόπιος.

Τύποις «Φοῖνικος», ὁδὸς Σταδίου 44, Ἀθῆναι